

aftale mellem de 4 partier om en lang række vidtrækkende økonomisk-politiske indgreb.

Statsministeren gennemgik herefter hovedlinjerne i den nu indgåede aftale. Om de enkelte indgreb, der tilsigtedes, må i det hele henvises til redegørelsen, men enkelte store træk i aftalen skal her nævnes:

Hovedhjørnestenen i den politik, der nu skulle fremlægges, var den langsigtede indsats for at fremme produktionen og beskæftigelsen. Det ville være nødvendigt at begrænse både det private og det offentlige forbrug. Statsministeren redegjorde her nærmere for en lang række foranstaltninger, der skulle styrke erhvervslivet og arbejdsmarkedet, og kom derefter ind på forbrugsbegrænsningen.

Målet var i løbet af få år helt at bringe realstigningen i de offentlige udgifter til ophør. For statens vedkommende indebar det, at der i de kommende år ikke måtte ske nogen stigning i udgifterne i forhold til 1980, bortset fra de stigninger, der skyldtes stigende lønninger og priser samt merudgift til pensioner m.m. som følge af moms- og afgiftsforhøjelserne.

I kommunerne måtte den reale stigning i 1981 kun udgøre 2 pct. I 1982 måtte den nedbringes til 1 pct., og i det følgende år måtte stigningen begrænses yderligere.

For at opnå dette ville der i 1981 blive gennemført besparelser på de offentlige finanser på 8 mia. kr. og yderligere besparelser i de følgende år.

Der ville blive foreslået forhøjelser af skatter og afgifter til et samlet årsbeløb på op imod 5 mia. kr.

Der ville blive fremsat forslag om energiafgifter med et samlet provenu på 1 mia. kr. Det drejede sig om forhøjelse af afgifterne på elektricitet, olieprodukter, benzin, charterrejser, mens afgiften på gas skulle nedsættes.

Endelig foresloges det, at momsen skulle forhøjes fra 20¼ pct. til 22 pct.

Forudsætningen for den sammensætning af afgifterne var, at der blev ydet hjælp til de svagest stillede grupper i samfundet. Der var afsat 500 mill. kr. til forhøjelse af de